

“ФЕРАЛЬНІ ЛЮДИ”

(“діти джунглі”)

ПІДГОТУВАЛА
ПАЛАТОВА ДІАНА
СЗ -3

ФЕРАЛЬНІ ДІТИ

людські діти, які з раннього віку жили поза контактом із людьми й практично не зазнавали турботи та любові з боку інших людей, не мали досвіду соціальної поведінки та спілкування. Такі діти, залишені батьками, виховуються тваринами або живуть в ізоляції.

ПРИКЛАДИ З ІСТОРІЇ

Найвідоміші феральні діти давнини – це Рем і Ромул, вигодовані вовчицею. Як відомо, в основі багатьох легенд лежать історичні факти, ось і історія двох братів, які залишилися без матері, також може бути правдою. Хлопцям пощастило, що їх знайшов пастух, і вони не встигли здичавіти. В пам'ять про свою "прийомну маму" Ромул і Рем заснували Рим як раз на тому пагорбі, де вони провели свої перші роки життя з вовчою зграєю.

ХЛОПЧИК З УГАНДИ, УСИНОВЛЕНИЙ МАВПАМИ.

У **1988**-му році **4**-річний Джон Ссебунья втік в джунглі після того, як став свідком моторошної сцени — в ході чергової сварки між його батьками батько вбив матір малюка. Минав час, але Джон так і не вийшов з лісу і жителі села почали вважати, що хлопчик загинув. У **1991**-му році одна з тамтешніх селянок, відправившись в джунглі за дровами, раптом побачила у зграї верветок, карликових зелених мавп, дивну істоту, в якому не без труда впізнала маленького хлопчика. За її словами, поведінка хлопчиська мало чим відрізнялася від мавп — він спритно пересувався на четвереньках і без труднощів спілкувався зі своєю компанією. Жінка повідомила про побачене жителям села і вони спробували зловити хлопчика. Як часто буває з вихованими тваринами дітьми, Джон всіляко опирався, не даючи взяти себе в руки, але селянам все ж вдалося відбити його у мавп. Коли вихованця верветок відмили і привели в порядок, один із жителів села впізнав у ньому втікача, зниклого в **1988**-м. Пізніше, навчившись говорити, Джон розповів, що мавпи навчали всьому необхідному для життя в джунглях — лазіння по деревах, пошуку їжі, крім того, він освоїв їх «мову». На щастя, після повернення до людей Джон без особливої праці адаптувався до життя в суспільстві, у нього виявилися непогані вокальні дані і зараз подорослішав угандський Мауглі гастролює з дитячим хором «Перлина Африки».

ДИКОГО ХЛОПЧИКА З АВЕРОНА

У **1797** році у Франції селяни зловили в лісі дитину років **12-15**, яка вела себе як маленький звір. Це був хлопчик, якого назвали Віктор. Він не вмів говорити, слова його замінювали гарчання. Кілька разів Віктор тікав від людей в гори. Після того як його знову зловили, він став об'єктом уваги вчених. Натураліст П'єр-Жозеф Бонатер написав "Історичні нотатки про дикунів з Аверона", де докладно виклав результати спостережень. Хлопчик був нечутливий до високих і низьких температур, мав особливий нюх і слух, відмовлявся носити одяг. Доктор Жан-Марк протягом шести років намагався соціалізувати Віктора, але той так і не навчився говорити. Він помер у віці **40** років. Історія життя Віктора з Аверона лягла в основу фільма "Дика дитина".

КАМАЛІЯ І АМАЛІЯ.

У **1920** році в Індії в лігві вовків були виявлені дві дівчинки, яких назвали Амалія та Камалія. Першій було **1,5** роки, другій вже виповнилося **8** років. Більшість життя дівчатка виховувалися вовками. Дикі діти були знайдені за досить цікавих обставин. У той час у селі великого поширення набули чутки про два примарні духи, які мешкали разом із вовками. Перелякані мешканці прийшли за допомогою до священика. Він, сховавшись біля печери, дочекався відходу вовків і зазирнув у їхнє лігво, де й були виявлені діти, яких виховували тварини. За описом священика, дівчатка були «огидними з ніг до голови істотами», пересувалися виключно рачки, і не мали якихось людських ознак. Хоча він і не мав досвіду в адаптації таких дітей, він їх забрав із собою.

Амалія та Камалія спали разом, відмовлялися від одягу, їли лише сире м'ясо і часто вили. Ходити вертикально вони вже не могли, оскільки сухожилля із суглобами на руках стали коротшими внаслідок фізичної деформації. З людьми дівчатка спілкуватися відмовлялися, намагаючись повернутися назад у джунглі. Через деякий час померла Амалія, через що Камалія впала в глибоку жалобу і навіть уперше заплакала. Священик думав, що і вона незабаром помре, тому почав активно працювати над нею. Зрештою хоч трохи, але ходити Камалія навчилася, і навіть вивчила декілька слів. Але в **1929** році і вона померла через ниркову недостатність.

ПРИЙОМНИЙ СИН СТОРОЖОВОГО СИБІРСЬКОГО ПСА.

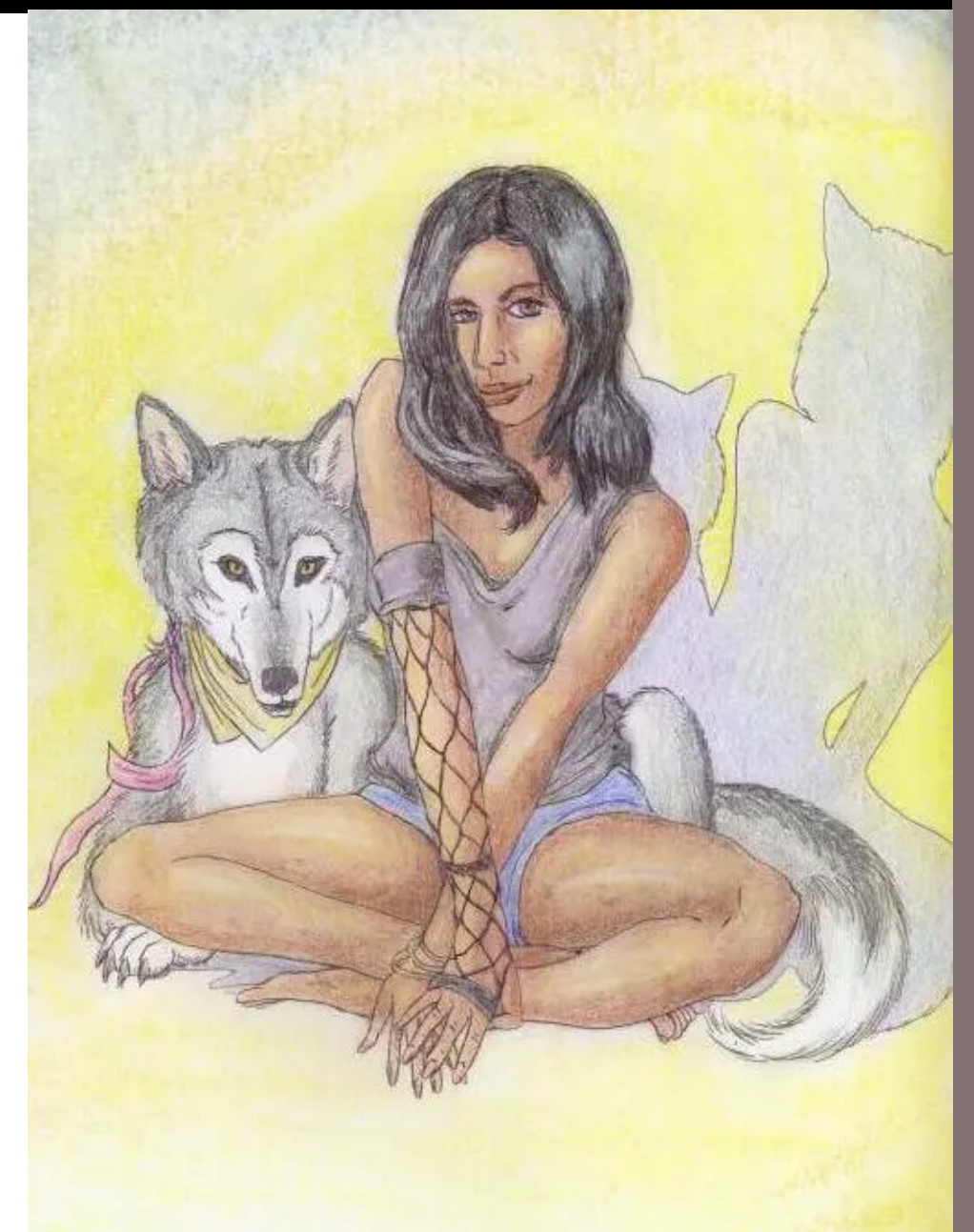

В одному з провінційних районів Алтайського краю в **2004**-му році був виявлений **7**-річний хлопчина, якого виростила собака. Рідна мати кинула маленького Андрія через три місяці після його народження, довіривши турботу про сина батьку-алкоголіку. Незабаром після цього батько також залишив будинок, де вони жили, навіть не згадавши про дитину. Татом і мамою для хлопчика став сторожовий пес, який годував Андрія і по-своєму виховував. Коли його знайшли працівники соціальної служби, хлопчик не вмів говорити, пересувався тільки по-собачому і з побоюванням ставився до людей. Він кусався і ретельно обнюхував їжу, яку йому пропонували. Довгий час дитину не могли відучити від собачих звичок — у дитячому будинку він продовжував вести себе агресивно, кидаючись на однолітків. Однак поступово фахівцям вдалося прищепити йому навички спілкування жестами, Андрій навчився ходити по-людськи і користуватися столовими приборами під час їжі. Вихованець сторожової собаки також звик спати в ліжку і грати з м'ячем, напади агресії траплялися у нього все рідше і поступово зійшли нанівець.

ДІВЧИНКА-ВОВК

Дівчинку вперше побачили **1845** року. Вона разом із зграєю хижаків нападала на кіз поруч із Сан-Феліпе. Після року, інформація про дівчинку підтвердилася. Її побачили, коли вона поїдала м'ясо вбитої кози. Мешканці села розпочали пошуки дитини. Саме вони зловили дівчинку та назвали її Лобо.

Але, як і багато інших дітей Мауглі, дівчинка намагалася вирватися на свободу, що в неї і вийшло. Наступного разу її побачили лише через **8** років біля річки з вовченятами. Злякавшись людей, вона підхопила тварин і зникла в лісі. Більше її ніхто не зустрічав.

ДІВЧИНКА - СОБАКА

Батьки залишили свою доньку Оксану у трирічному віці у будці, де вона й росла протягом **5** років в оточенні собак. У зв'язку з цим, вона перейняла поведінку тварин, почала гавкати, гарчати, пересувалася виключно рачки.

Дівчинка-собака знала лише два слова – «так» і «ні». Після курсу інтенсивної терапії дитина все-таки набула соціальних і вербальних навичок, почала розмовляти. Але психологічні проблеми так нікуди і не поділися. Дівчинка не вміє виражати себе, і часто намагається спілкуватися не промовою, а виявляючи емоції. Наразі дівчина живе в Одесі в одній із клінік, часто проводячи свій час із тваринами.

ХЛОЧИК-ШИМПАНЗЕ З НІГЕРІЇ

У **1996** році в джунглях Нігерії було знайдено хлопчика Белло. Точний вік визначити було складно, але за припущеннями фахівців дитині виповнилося всього **2** роки. У нього були виявлені відхилення фізичного та розумового характеру. Мабуть, через це його і залишили в лісі. Звичайно, постояти за себе він не міг, але шимпанзе не тільки не завдали йому шкоди, а й прийняли у своє плем'я.

Як і багато інших диких дітей, хлопчик на ім'я Белло перейняв звірині звички, почав ходити як мавпи. Широке поширення історія набула у **2002** році, коли хлопчика було виявлено в інтернаті для покинутих дітей. Спочатку він часто бився, кидався різноманітними речами, бігав і стрибав. Однак згодом став спокійнішим, але розмовляти так і не навчився. У **2005** році Белло помер з невідомих причин.

ВИСНОВОК

Подібних випадків було чимало: дітей знаходили серед собак, мавп, панд, леопардів і кенгуру (але найчастіше - серед вовків). Іноді діти губилися, іноді батьки самі позбавлялися від них. Спільними симптомами для всіх вирослих серед тварин малюків з синдромом Мауглі були невміння говорити, пересування рачки, боязнь людей, але при цьому відмінний імунітет і міцне здоров'я.

На жаль, діти, які виросли серед тварин, не такі сильні і прекрасні, як Мауглі, і якщо в період до п'яти років вони не розвивалися належним чином, пізніше надолужити згаяне було практично неможливо. Навіть якщо дитині вдавалося вижити, вона вже не могла соціалізуватися.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!

